

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. grudnia 1902.

Treść: *M* 222. Obwieszczenie, tyczące się koncesjonowania wąskotorowej małej kolei konnej od dworca c. k. uprzyw. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Boguminie do miasta Bogumina.

222.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 24. listopada 1902,

tyczące się koncesjonowania wąskotorowej małej kolei konnej od dworca c. k. uprzyw. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Boguminie do miasta Bogumina.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższorzędnych z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, udzieliło c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i z c. i k. Ministerstwem wojny gminie miasta Bogumina na jej prośbę koncesji na budowę i utrzymywanie w ruchu wąskotorowej małej kolei konnej od dworca w Boguminie przy linii c. k. uprzyw. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda do miasta Bogumina, a to pod warunkami i ze zastrzeżeniami, oznaczonymi szczegółowo w następujących paragrafach.

§. 1.

Względem kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesjonariuszka z dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

Okres uwolnienia od podatków, przewidzianego w artykule V, lit. d) ustawy powyższej trwać będzie 15 lat, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 2. .

Budowę kolei koncesjonowanej winna koncesjonariuszka skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy winna koncesjonariuszka złożyć na żądanie Rządu stosowną kaucję w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonariuszce prawo **wywłaszczenia** podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie koncesjonariuszce do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

O ileby kolej koncesjonowana poprowadzona być miała przez ulice publiczne, nie będące w zarządzie koncesjonariuszki, winna ona postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych ulic, względnie u władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie ulic.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie do kolei małych, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, licząc tu także koszta sprawienia taboru kolejowego i wyposażenia funduszu zasobnego, tudzież odsetki interkalarne, w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłacone i stratę na kursie przy gromadzeniu kapitału rzeczywiście poniesioną, żadne inne wydatki nie mogą być liczone.

Gdyby po zupełnem wyczerpaniu kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyjnego, przez Rząd zatwierdzonego.

§. 7.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana przyznawać na kolei koncesyonowanej wolną jazdę podoficerom i ordynansom, którzy w danej chwili są w służbie.

Co do szczegółowych warunków w tym względzie ułożyć się powinna z właściwemi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się mieć wzgląd przy obsadzaniu posad na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, pochodów wojska lub parad, albo z powodu zakładania kanałów, przewodów rurowych itd. władze uznały za potrzebne przerwać na jakiś czas ruch na pewnej części kolei, koncesyonaryuszka winna poddać się dotyczącym zarządzeniom władz bez oporu i bez pretensyi do jakiegokolwiek wynagrodzenia za szkodę, poniesioną przez czasowe wstrzymanie ruchu.

§. 9.

Urzędników rządowych, funkcyonaryuszy i sług, którzy jadą tą koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych, lub dla strzeżenia interesów państwa, koncesyą określonych, albo w sprawach dochodów skarbowych, i mogą wywieść się urzędowemi poświadczeniami, jakie im dla legitymacyi wystawi c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, przewozić należy razem z ich pakunkami podróżnymi bezpłatnie.

§. 10.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami, kursującymi według rozkładu jazdy.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczty, może koncesyonaryuszka żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye dyrekcyi lub kierownictwa koncesyonowanej kolei małej z podwładnymi organami, tudzież korespondencye tych organów między sobą, mogą — o ile odnoszą się do zarządu kolei — być przewożone przez funkcyonaryuszy kolejowych.

§. 11.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana mieć pieczęć o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy i ich rodziny na wypadek niezdolności do pracy i na starość i w tym celu powinna przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, chyba że dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego zostałaby utworzona własna kasa emerytalna, dająca członkom najmniej takie same korzyści, względnie wkładająca na koncesyonaryuszkę najmniej takie same zobowiązania, jak kasa rzeczzonego związku.

To zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość polegać będzie na tem, że koncesyonaryuszka zapisze funkcyonaryuszy stałych do zakładu pensyjnego, utrzymywanego przez związek austriackich kolei lokalnych, względnie do swej własnej kasy pensyjnej z dniem ich mianowania na

stałej posadzie, a co do reszty funkcjonaryuszy postąpi tak samo przynajmniej z tymi, którzy są zatrudnieni jako woźnice, konduktorowie, strażnicy lub służący stacyjni, i to w razie odpowiedniego pełnienia obowiązków najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§. 12.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana oddawać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytym czasie wykazy statystyczne, potrzebne do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§. 13.

Okres koncesyjny z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, trwać będzie lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu utraci koncesya moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczzonego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §ie 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduka na rzecz państwa, ustanowione w §ie 8ym ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie ma zastosowania do koncesyonowanej kolei.

§. 15.

Bez wyraźnego zezwolenia Rządu nie ma koncesyonaryuszka prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednie celowi i trwałe, i zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub je usunięto.

§. 17.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub w ustawach przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za nieistniejącą nadal jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w.

